

Kondor Katalin: Világkáosz, vagy amit akartak

2025 október 09. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

A káoszelt?k legnagyobb öröme álhírbotrány zajlik napok óta a mi hazánkban is, az egyházak elleni gy?lölettel megspékelve

Hogy kik? Azaz kik akartak és akarnak világkávost, amely már be is következett? No, nem nehéz kitalálni. A folytonosan feneked?k, a háttérbe húzódo, de szinte soha néven nem nevezett úgynevezett háttérhatalmi f?sodor tagjai, kiket sokszor emlegetünk, de sosem hallhatjuk ?ket nyíltan, egyenesen és vitára képesen megjelenni a nyilvánosság el?tt. Régóta van már ez így, és sietek megemlíteni, hogy magam egy civil ember vagyok, egy közönséges újságíró és állampolgár, akinek – sokszáz ezer más országból él? sorstársaimmal együtt – elege van a méretes hazugságokból, a káosztermel?k naponta megtapasztalt trükkjeib?l, továbbá a tisztességes emberi élet kritériumait rendre meggyalázó és jól fizetett ármánykodásaiból. Persze magam is azok közé tartozom, akik nemigen értik, hogy miképpen jutottunk el idáig? Kiknek engedték meg, hogy válságokat, aljas háborúkat indítsanak a nevünkben, kik és hogyan tehették meg, hogy háborús fenekedésük odáig fajuljon, hogy egy állítólag szuverén országba – amit akkoriban, meg máig is – Ukrajnának hívtak, ha jól emlékszem nyolc amerikai minisztert importáltak, hogy vezessék az országot, s utána csodálkozzanak, hogy Oroszország ett?l kissé ideges lett. Bizton állíthatjuk, hogy európai országgal ily nyíltan még nem történt meg ilyesmi, bár az az igazság, hogy a háttérmesterkedéseket a világ urai mindig is eltitkolták az istenadta nép el?l.

Ez a kicsiny akció odavezetett, hogy mára már háborús fenekedésekb?l áll az egész európai élet. Élén a soha nem látott módon tehetségtelen Von der Leyen asszonnyal – vélhet?en most ásom meg a saját síromat –, aki számomra érthetetlen módon ott teszi tönkre gazdaságilag és erkölcsileg is Európát, ahol csak tudja. Mert hagyjuk. Ha csak a mai (október 7.), újságokat nézzük, mir?l is szólnak? Nos: újabb válság a franciáknál, országuk ugyanis Európa egyik legeladósodottabb országává vált. A káoszkelt?k legnagyobb örömére álhírbotrány zajlik napok óta a mi hazánkban is, az egyházak elleni gy?lölettel megspékelve. Az ukránok rendre megkísérlik a mi nyakunkba is sózni a háborújukat, ostoba celebek segítségével zajlik hazánk stabilitásának meggyengítése, mi meg egyre csak fáradunk, és biz' isten nem én mondom, hanem értelmes és tudós orvosok, hogy ez a mesterségesen szított fenyegetésekkel teli káosz betegíti az embereket. S hozzájön mindehhez az, amit szintén olvashattunk, hogy Donald [Trump](#) béketervei jelent?s ellenszéllel küzdenek.

Ha az ember egy kicsit is, de tényleg csak kicsit is járatos a mintegy száz éve megoldatlan problémákkal küzd? Európa történetében, akkor nem lep?dik meg, hogy az I. világháború óta nagy gondok feszítik a kontinens életét. Lehet, egyszer majd elmúlik, de saját tapasztalatom az, hogy az I. világháborút követ? békediktátumok megteremtették a jövend? káosz alapjait, amelyek következménye máig tart. (Csak halkán mondom, a mostani ukrán rezsím egyes alakjai ugyan miért emlegetik ellenségesen Magyarországot? Hogy diktátumból bármikor is hogyan lesz béke, azt tehát énnekem sem sikerült megfejtenem, de elhinnem sem.) Az önkényesen megváltoztatott határok miatti fájdalom ugyanis nem sz?nt, legfeljebb csillapodott. S mára ugyebár meg is érkezett egy újabb fájdalmas „konfliktus” – h?, de utálom ezt a szót! –, az orosz–ukrán. Megrögzött civilként ez a „konfliktus” segített nekem abban, hogy megtapasztaljam, a háttérhatalom mindenféle aljasságra képes. Elég, ha csak a nagy Tervez?, azaz Trump elleni merényletre gondolunk, rájöhetünk, hogy a világkáosz elérkezett, és megszüntetésére egyel?re nem voltak alkalmasak az eddigi kísérletek. Méretes hazugságok viszont naponta keletkeznek, éppen a minap olvastam egy régi interjút Eva Maria Barkival, a már régóta Bécsben él? jogtudóssal és emberjogi harcossal, aki a kisebbségben él? népek önrendelkezési jogaiért küzd, mit mondjunk, igen sok év óta. ? mondta, írta nem egyszer, hogy a Németországra és az Osztrák–Magyar Monarchiára ráhárított kizárólagos felel?sség az I. világháborúért egy történelmi hazugság! (Na és? – mondják a kinevezett bölcsek.)

No, de hagyjuk a múltat, van a jelenben is elég z?rzavar és ármánykodás. Vagy már csak az van? Történészek?l már régóta tudjuk, hogy mindkét világháborúban a forgatókönyvet már jó el?re megírták, van esélyünk rá, hogy manapság is így történik. Akkoriban Magyarország ellen ítélték a legaljasabbul, hiszen tanultuk, hogy Magyarország elvesztette területének hetven százalékát. Nem folytatom. Tudjuk. Meg látjuk is.

Azt meg tapasztaljuk, hogy a világ – miként a divat – nem halad, csak visszaváltozik. Ennek a változásnak korát éljük most. S ebben a „mostban” újból azt kell olvasnunk, (Magyar Nemzet, október 7., 9. oldal), hogy a béketervek jelent?s ellenszélbe kerültek, ezeket nagyon sokan próbálják akadályozni, Ukrajnától a Közel-Keletig. Nagyszer?, témánál vagyunk! Még azt sem tudhatjuk meg, hogy személy szerint kik, milyen tervekkel, milyen indokokkal akadályozzák ezeket. Ismer?seim már régóta mosolyognak azon, hogy folyton arra buzdítom a Brüsszelben, de végül is mindegy, hol dolgozó újságírókat, hogy kérdezzék meg a „fontos emberekt?l”, élükön a csókos asszony Ursula von der Leyent?l, hogy ugyan mondja már meg, népes családjával hová fog vonulni a háború ellen? Avagy készen van már a bunker? Miként jónéhány éve Kissinger nyilatkozta, odaát Amerikában már megvannak a földalatti városok a háborúk túlélésére. Meg a forgatókönyvek is. Kiknek szánták ezeket? Jó volna tudni, nemdebár, de ilyen „titkokra”, miként a bunkerek helyének közlése, bennünket nem tartanak érdemesnek.

A napi politikai, társadalmi híreket olvasva nem vitatható, hogy Európa bajban van, olyan bajban, melyet csak és csakis magának köszönhet. Gyengítik és gyengül, mind társadalmi, mind pedig gazdasági alapon. Hogy mennyire, azt egy „átlagos” újságolvasó nem tudja hitelt érdemlően megállapítani, de ha csak a napi híreket nézzük – egyetlen kiemelve mindössze –, miféle népség az, amely hagyja, hogy fiatal lányokat öldöklésre kényszerítsenek Svédországban, a hajdani mintaországban? Hány megdöbbsen? példát mondjunk? Mert rengeteg van! És még ennél is több alkalmatlan politikus. Itt tartunk. S ember legyen a talpán, aki ebben a káoszban meg tudja jósolni a jövőt. Hitelt érdemlően. Csakhogy felmerül a kérdés, ha ezt nem tudja Európa megmondani, akkor mire számíthatunk? Szerintem a káosz fokozódására, a szuverenitásunk elvételére, s újabb háborúkra. Ám arra még véletlenül sem, hogy nekünk az Európai Unió, de akár a NATO segítene. Eddig sem tette.

A tájékozottak, akik gazdasági és politikai szempontokból is élesebben látják a világ helyzetét, rég nem titkolják már, hogy ma egész Európa veszélyben van. A migránsok mindenfelől jönnek, leginkább Keletről, a politikai, azaz a háborús végveszély megjövedől és megszervezői pedig Nyugatról riogatnak, s onnan irányítgatnak. Visszatérve a cikkem elején idézett helyzetre, a háborús fenekedések az Ukrajnába „telepített” miniszterek térfoglalása után váltak bizonyossá, elre elkészítették. Nem Oroszország akart háborút, hanem a nyugati provokátorok. Ez tény, legalább is a külső szemlélők számára. Az okosok szerint a veszély még mindig fennáll. A világkáosz kitalálói és megteremtői nem dolgoztak hiába. Szuverenitásunk és önrendelkezésünk naponta sérül itt, Európában. Hogy ez miért is van ez így, arra a felelős vezetőket váránk a választ, mert a globalizáció élharcosai nem pihennek. Naponta rombolnak, s dolgoznak a népek és nemzetek ellen, s bocsánat a kifejezésért, elhülyítésünk érdekében is, pontosabban kontinensünk, Európa népességének bevándorlókkal való „feltöltése” céljából. Állítólag – ezt én nem tudom ellenőrizni – Frans Timmermans, az EU bizottság alelnöke mondta volt nem is oly rég, hogy a nemzetállamokat az EU koncepciója szerint „A föld utolsó sarkáig is meg kell tisztítani, és el kell érni, hogy sehol se legyenek homogén társadalmak”. Ki kell tehát törölni szótárunkból a nemzet fogalmát. Ez volna a parancs, azaz az országok, népek önrendelkezésének eltörlése.

Most itt tartunk tehát. Béke nincs, ellenszél van, folyik a tények meghamisítása, s fokozódnak Európa békéjének, biztonságának, valamint életének megváltoztatására irányuló törekvések. Ha kérhetjük, ezt egy pillanatig se merjük demokráciának nevezni! S a római jogot se vegyék a szájukra. Mert az innen, e kontinensről már régóta távozott.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
